

Çocuk ve Küçük Kunduz

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Kunduz

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, Leo adında bir çocuk sarı yağmur çizmelerini giydi. Kırmızı kapüşonlu ceketini ve içinde bir defter olan küçük bez çantasını aldı. Bugün özel bir gündü: gerçek kunduzları görmek için doğa koruma alanına gidiyordu! Leo doğayı severdi ve sulak alanları keşfetmek için sabırsızlanıyordu. Koyu kahverengi gözleri merakla parlayarak kapıdan çıktı.

Koruma alanında, Görevli Maya, Leo'yu sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. Zeytin yeşili bir üniforma ve geniş kenarlı bir şapka giyyordu. 'Hoş geldin, Leo!' dedi. 'Kunduzlar hakkında bilgi edinmek istediğini duydum.' Leo hevesle başını salladı, yuvarlak yüzü ısıll ısıldı. Görevli Maya onu çamurlu bir patikadan sessiz bir gölete doğru götürdü. 'Kunduzlar harika hayvanlardır,' dedi. 'Çevrelerindeki dünyayı değıştirirler.'

Bir sulak alanın kenarında durdular. Uzun otlar salınıyor, yusufçuklar suyun üzerinde uçuşuyordu. 'Bak,' diye fısıldadı Görevli Maya, işaret ederek. Leo suyun kenarında küçük bir kunduz gördü. Diz boyu kadardı, parlak koyu kahverengi kürkü ve daha açık ten rengi bir karnı vardı. Parlak siyah gözleri bir çubuğa odaklanmıştı. 'Bir şey inşa ediyor!' diye fısıldadı Leo, hızla defterini açarak.

Küçük kunduz paytak paytak küçük bir dereye gitti ve uzun ön dişleriyle bir çubuk aldı. Çubuğu suya sürükledi ve çamur ve dallardan oluşan bir yığına itti. 'Bir baraj yapıyor,' diye açıkladı Görevli Maya. 'Kunduzlar suyu yavaşlatmak için barajlar inşa eder.' Leo, kunduzun düz kuyruğunun suya bir şapırtıyla vurmasını dikkatle izledi. Kunduz kararlı ve meşgul bir şekilde çalışmaya devam etti.

Leo çömeldi ve defterine kunduzun taslağını çizdi. Düz kuyruğu, küçük yuvarlak kulakları ve burnundaki çamur lekesini çizdi. 'Neden baraj yapıyor?' diye sordu Leo. Görevli Maya gülümsedi. 'Baraj suyun yayılmasını sağlar ve bir sulak alan oluşturur. Orası birçok bitki ve hayvan için bir yuvadır.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Yani kunduz bir inşaatçı gibi mi?' dedi. 'Aynen öyle!' diye yanıtladı.

Günler geçtikçe, Leo koruma alanını tekrar tekrar ziyaret etti. Her seferinde küçük kunduzun barajına daha fazla çubuk ve çamur eklediğini izledi. Sulak alan büyüdü ve daha da ıslandı. Kısa süre sonra Leo, sazların arasında zıplayan kurbağalar ve gölette kürek çeken ördekler gördü. Defterine yazdı: 'Kunduz barajı sulak alan yapar. Sulak alan kurbağalar, ördekler ve böcekler için yuvadır.' Kendini gerçek bir bilim insanı gibi hissetti.

Bir öğleden sonra, Görevli Maya, Leo'ya yeni bir şey gösterdi. 'Şu bitkilere bak,' dedi, uzun yeşil sapları işaret ederek. 'Sadece sulak alanlarda yetişirler. Şu kuşları görüyor musun?' Leo balıkçılar ve kırmızı kanatlı karatavuklar gördü. 'Sulak alan ekosistemini kunduzlar yaratır,' dedi Görevli Maya. 'Ekosistem, tüm canlılar ve onların yuvasıdır, birlikte çalışırlar.' Leo anlayarak başını salladı. Bunu herkesle paylaşmak istedi.

Leo kunduz sulak alanının bir maketini yapmaya karar verdi. Evde bir karton kutu, kil, çubuklar ve su için mavi kâğıt topladı. Kilden küçük bir baraj şekillendirdi ve içine dallar soktu. Küçük kâğıt kurbağalar ve ördekler ekledi. Annesi, 'Ne yapıyorsun?' diye sordu. Leo, 'Kunduzların doğaya nasıl yardım ettiğini göstermek için bir maket!' dedi. Tıpkı kunduz gibi dikkatle çalıştı.

Koruma alanına döndüğünde, Leo maketini Görevli Maya'ya gösterdi. 'Bu harika!' dedi. 'Barajın nasıl bir sulak alan oluşturduğunu göstermişsin.' Leo ısıldadı. 'Başkalarına öğretmek istiyorum,' dedi. Görevli Maya, maketini ziyaretçi merkezinde sergilemesini önerdi. Leo'nun kalbi gururla doldu. Keşfini diğer çocuklar ve aileleriyle paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Sergi günü, Leo maketini bir masaya kurdu. Küçük bir tabela yerleřtirdi: 'Kunduzlar Nasıl Sulak Alan Yapar.' Çocuklar ve ebeveynler etrafında toplandı. Leo açıkladı: 'Kunduzun barajı suyu yavaşlatır ve sulak alan birçok hayvan için yuva olur.' Kilden barajı ve kâğıt kurbağaları işaret etti. Herkes ilgiyle dinledi. Leo mutlu ve gururlu hissetti.

Küçük bir kız, 'Kunduzlar gerçekten tüm bunları mı inşa ediyor?' diye sordu. Leo başını salladı. 'Evet! Üstelik alet bile kullanmıyorlar—sadece çubuk ve çamur.' Görevli Maya ekledi: 'Kunduzlar doğanın mühendisleridir. Araziyi şekillendirir ve diğer canlılara yardım ederler.' Leo kunduzun sıkı çalışmasına gülümsedi. Küçük bir hayvanın bile büyük bir fark yaratabileceğini fark etti. Kunduz gerçek bir ekosistem kahramanıydı.

Leo küçük kunduzu ve onun yoğun günlerini düşündü. Maketine düz kuyruklu ve burnunda çamur lekesi olan küçük bir kil kunduz ekledi. 'Bu inşaatçı,' dedi ziyaretçilere. 'Yuvasına bakmak için sıkı çalışır ve yuvası da başkalarına bakar.' İnsanlar başlarını salladı, sulak alanın makette canlandığını gördüler. Leo işiyle gurur duydu.

Görevli Maya, Leo'ya yaprak şeklinde yuvarlak bir rozet verdi. 'Doğanın sırlarını paylaştığın için harika iş,' dedi. Leo rozeti kırmızı ceketine taktı. Maketine baktı ve gülümsedi. 'Hayvanların ekosistemleri şekillendirebileceğini öğrendim,' dedi. 'Biz de izleyerek ve özen göstererek yardımcı olabiliriz.' Ziyaretçiler alkışladı. Leo küçük kunduzu asla unutmayacağını biliyordu.

O akşam, Leo defteriyle sulak alanın yanında oturdu. Küçük kunduz yüzerek geçti ve kuyruğunu vurdu. Leo el salladı. 'Bana öğrettiğin için teşekkürler,' diye fısıldadı. Son bir resim çizdi: kunduz, baraj ve hayat dolu sulak alan. Yazdı: 'Kunduzlar doğaya bakar, doğa da bize bakar.' En güzel gündü.

Leo'nun maketi herkesin görmesi için ziyaretçi merkezinde kaldı. Bir kunduzun barajının, bitkilerin ve hayvanların birlikte yaşadığı bir sulak alanı nasıl oluşturduğunu gösteriyordu. Görevli Maya ziyaretçilere, 'Bu maketi izleyerek öğrenen meraklı bir çocuk yaptı,' dedi. Leo mutlu hissetti. Küçük eylemlerin bile büyük fikirler öğretebileceğini biliyordu. Ve küçük kunduz gün be gün inşa etmeye devam etti.

Artık Leo ne zaman bir dere görse, çubuk ve çamur arar. Meşgul kunduzu ve yaptığı sulak alanı hatırlar. Hayvanların sadece yaptıklarını yaparak çevrelerindeki dünyayı değiştirebileceğini bilir. Ve merakın ve özenin doğanın büyük sırlarını anlamamıza yardımcı olabileceğini bilir. Sulak alanlar hayat doludur, küçük kunduz sayesinde—ve onun hikâyesini paylaştan bir çocuk sayesinde.